

Sygn. akt I C 157/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2017r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant: sekr. sąd. Dalia Makowska

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2017 r. w Gdańsku, na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W.

przeciwko B. R.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego B. R. na rzecz powódki (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. kwotę 20.451,54 złotych (dwadzieścia tysięcy czterysta pięćdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt cztery grosze) wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego (...) od kwoty 19.721,54 złotych od dnia 29 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty z tym zastrzeżeniem, że wysokość odsetek nie może przekraczać odsetek maksymalnych za opóźnienie,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego B. R. na rzecz powódki (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. kwotę 1037 złotych (jeden tysiąc trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 157/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 lipca 2016 r. (data wniesienia do sądu) **powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna we W.**, wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, by pozwany B. R. zapłacił na jego rzecz kwotę 20.726,54 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej (...) od kwoty 19.721,54 zł od dnia 29 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty, wraz z kosztami sądowymi, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu podał, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną we W. umowy pożyczki, z której warunków pozwany się nie wywiązał. Na wartość przedmiotu sporu w kwocie 20.726,54 zł składa się kwota:

- 19.721,54 zł – tytułem należności głównej
- odsetki za zwłokę za okres od dnia 29 października 2013 r. do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg bankowych w wysokości 730 zł

- opłaty i prowizje w kwocie 275 zł
- odsetki umowne od kwoty niespłaconego kapitału tj. od kwoty 19.721,54 zł naliczane od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg bankowych w wysokości czterokrotności stopy lombardowej (...) w skali roku, z tym że wysokość tych odsetek nie może przekraczać odsetek maksymalnych za opóźnienie

Sąd Rejonowy (...) postanowieniem z dnia 15 września 2016 r. sygn. akt (...) (...) na podstawie art. 505⁽³³⁾ § 1 kpc przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu Gdańsk – Północ w Gdańsku, jako Sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew.

Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 kpc zawiesił postępowanie w sprawie.

Postanowieniem z dnia 01 lutego 2017 r. Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku podjął postępowanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 października 2013 r. pomiędzy (...) Bank (...) Spółką Akcyjną we W. a B. R. została zawarta umowa pożyczki. Pozwany nie spłacał należności zgodnie z umową, skutkiem czego umowa została wypowiedziana.

Bezsporne, nadto dowód: umowa pożyczki gotówkowej –k. 23-26, oświadczenie pożyczkobiorcy – k. 26 verte, rozkład spłaty kredytu –k. 27-27 verte, zostawienie wpłat dokonanych na rachunek techniczny pożyczki- k.28, wypowiedzenie umowy –k. 29-30

Zobowiązanie B. R. wobec (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W. wynosi na dzień 28 czerwca 2016 r. 20.451,54 zł.

dowód : wyciąg z ksiąg bankowych –k. 21

Sąd zważył, co następuje:

Pozwany, pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy nie stawił się na nią, a nadto, pomimo zobowiązania do złożenia odpowiedzi na pozew, nie złożył jej. Wobec powyższego na podstawie art. 339 § 1 k.p.c. wydano wyrok zaoczny.

Powództwo było zasadne częściowo i w tym zakresie zasługiwało na uwzględnienie.

Na podstawie art. 339 § 2 k.p.c. uznać należało za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, z tym jednak zastrzeżeniem, że twierdzenia o zasadności zasądzenia kwoty 275 zł tytułem należnych kosztów, z tytułu opłat i prowizji, Sąd uznał za budzące uzasadnione wątpliwości, w związku z tym dokonał ustaleń w zakresie zasadności ww. żądania powoda.

Zgodnie z treścią art. 720 §1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W niniejszej sprawie fakt zawarcia umowy pożyczki i rzeczywistego udzielenia jej pozwanemu B. R. nie budzi żadnych wątpliwości Sądu. Umowa pożyczki została zawarta w formie pisemnej, pozwany jak wskazano powyżej nie zakwestionował zawarcia przedmiotowej umowy.

Z kolei na podstawie art. 96 ust 1 i 2 prawa bankowego wynika, że na podstawie ksiąg banków lub innych dokumentów związanych z dokonywaniem czynności bankowych banki mogą wystawiać bankowe tytuły egzekucyjne. W bankowym tytule egzekucyjnym należy oznaczyć bank, który go wystawił i na rzecz którego egzekucja ma być prowadzona, dłużnika zobowiązanego do zapłaty, wysokość zobowiązań dłużnika wraz z odsetkami i terminami ich płatności,

datę wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, jak również oznaczenie czynności bankowej, z której wynikają dochodzone roszczenia, oraz wzmiankę o wymagalności dochodzonego roszczenia. Bankowy tytuł egzekucyjny należy opatrzyć pieczęcią banku wystawiającego tytuł oraz podpisami osób uprawnionych do działania w imieniu banku.

Powód przedstawił wyciąg z ksiąg bankowych (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W., z którego wynika, iż na dzień 28 czerwca 2016 r. istniało zobowiązanie o charakterze pieniężnym B. R. w kwocie 20.726,54 zł, na które składają się: kapitał w kwocie 19.721,54 zł, odsetki umowne 730 zł oraz koszty - opłaty i prowizje 275 zł.

Tym niemniej w ocenie Sądu strona powodowa w żaden sposób nie wykazała zasadności żądania w zakresie kosztów opiewających na kwotę 275 zł, do czego była zobowiązana zgodnie z art. 6 kc i 232 kpc. Zgodnie z treścią przepisów art. 232 k.p.c. i art. 6 k.p.c. in fine to strony mają obowiązek wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód z urzędu, ale nie ma takiego obowiązku. Jest to wyrazem zasady, iż to strony powinny być zainteresowane wynikiem postępowania oraz że to strony dysponują przedmiotem postępowania m.in. poprzez powoływanie i przedstawianie Sądowi wybranych przez siebie dowodów. W niniejszej sprawie powód całkowicie zignorował obowiązek nałożony przez cytowane przepisy. Reguły dowodzenia, a więc rozkład ciężaru dowodu, określa przepis art. 6 k.c. Wynika z niego przedmiot i osoba, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.). Artykuł ten jednoznacznie stanowi, że ciężar udowodnienia faktów spoczywa na stronie, która wywodzi z tych faktów skutki prawne (SN I CKU 45/96 OSNAP 1997/6-7/76). Powód nie podołał ww. obowiązkowi. Powodowa spółka nie wykazała konkretnych czynności z jakimi były związane ww. koszty, nie przedłożyła żadnego miarodajnego dowodu dla Sądu, potwierdzającego wykonanie tych czynności.

Z tych względów Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 20.451,54 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 19.721,54 zł od dnia 29 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty z tym zastrzeżeniem, że wysokość odsetek nie może przekraczać odsetek maksymalnych za opóźnienie.

W pozostałym zakresie oddalił powództwo.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 zd. drugie k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c., mając na względzie, że powód uległ tylko co do nieznacznej części żądania (jedynie w zakresie kosztów w wysokości 275 zł), w związku z czym istniały podstawy do obciążenia pozwanego kosztami niniejszego postępowania w całości. Na koszty te złożyła się opłata sądowa do pozwu w kwocie 1.037 zł.

W pkt IV Sąd na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 kpc nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Z.

1. (...)

2. (...)

3. (...)